

Nasza Wspólnota

Biuletyn parafii p.w. Świętego Józefa w Postolowie

09 luty 2025 roku (6/25)

Niedziela V Zwykła

„Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5) i umacnia nas w ucisku

Drodzy Bracia i Siostry!

Obchodzimy XXXIII Światowy Dzień Chorego w Roku Jubileuszowym 2025, w którym Kościół zaprasza nas, abyśmy stali się „pielgrzymami nadziei”. Towarzyszy nam w tym Słowo Boże, które za pośrednictwem Św. Pawła przekazuje nam przesłanie wielkiej zachęty: „Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5), co więcej umacnia nas w ucisku.

Są to słowa pocieszające, ale mogą jednak rodzić pewne pytania, zwłaszcza w tym, kto cierpi. Na przykład: jak pozostać mocnym, gdy jesteśmy dotknięci poważnymi chorobami, powodującymi kalectwo, wymagającymi być może leczenia, którego koszty przekraczają nasze możliwości? Jak to uczynić, gdy oprócz naszego cierpienia widzimy cierpienie tego, kto nas kocha, i który choć jest blisko nas, czuje się bezsilny, aby nam pomóc? We wszystkich tych okolicznościach odczuwamy potrzebę wsparcia większego od nas: potrzebujemy pomocy Boga, Jego łaski, Jego Opatrzności, tej siły, która jest darem Jego Ducha (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 1808).

Zatrzymajmy się więc na chwilę, aby zastanowić się nad obecnością Boga blisko tych, którzy cierpią, szczególnie w trzech aspektach, które ją charakteryzują: spotkanie, dar i dzielenie się.

1. Spotkanie. Kiedy Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch uczniów na misję (por. Łk 10, 1-9), zachęcał ich, aby mówili chorym: „Przybliżyło się do was królestwo Boże” (w. 9). To znaczy, prosi ich, aby pomogli im znajdować nawet w słabości, jakkolwiek bolesnej i trudnej do zrozumienia, szansę do spotkania z Panem. Rzeczywiście, w czasie choroby, jeśli z jednej strony odczuwamy całą naszą kruchość stworzenia – fizyczną, psychiczną i duchową – to z drugiej strony doświadczamy bliskości i współczucia Boga, który w Jezusie podzielił nasze cierpienia. On nas nie opuszcza i często zaskakuje nas darem wytrwałości, o której nigdy byśmy nie pomyśleli, a której sami nigdy byśmy nie zdobyli.

Choroba staje się więc okazją do spotkania, które nas przemienia, do odkrycia niewzruszonej skały, do której możemy się zakotwiczyć, aby stawić czoła burzom życia. Jest to doświadczenie, które nawet w wyrzeczeniu czyni nas silniejszymi, ponieważ jesteśmy bardziej świadomi, że nie jesteśmy sami. Z tego powodu mówi się, że cierpienie zawsze niesie ze sobą tajemnicę zbawienia, ponieważ pozwala doświadczyć bliskiego i realnego pocieszenia pochodzącego od Boga, aż do „poznania pełni Ewangelii ze wszystkimi jej obietnicami i życiem” (Św. Jan Paweł II, Przemówienie do młodzieży, Nowy Orlean, 12 września 1987 r.).

2. I to prowadzi nas do drugiego punktu refleksji: do daru. Istotnie, nigdy, tak bardzo jak w cierpieniu, nie uświadamiamy sobie, że wszelka nadzieja pochodzi od Pana, a zatem jest przede wszystkim darem, który należy przyjąć i pielęgnować, pozostając „wiernymi wierności Boga”, według pięknego wyrażenia Madeleine. Ponadto, tylko w zmartwychwstaniu Chrystusa wszelki nasz

los znajduje swoje miejsce w nieskończonym horyzoncie wieczności. Jedynie z Jego Paschy pochodzi pewność, że „ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga” (Rz 8, 38-39). A z tej „wielkiej nadziei” wypływa każdy inny promyk światła, dzięki któremu można przewyciężyć życiowe próby i przeszkody (por. Benedykt XVI, Enc. Spe salvi, 27.31). Nie tylko to, ale Zmartwychwstały idzie także z nami, stając się naszym towarzyszem podróży, jak dla uczniów z Emaus (por. Łk 24,13-53). Podobnie jak oni, my również możemy podzielić się z Nim naszym zagubieniem, naszymi niepokojami i naszymi rozczarowaniami, możemy słuchać Jego Słowa, które nas oświeca i rozpala nasze serce, i rozpoznać Go obecnego w łamaniu Chleba, dostrzegając w Jego przebywaniu z nami – pomimo granic teraźniejszości – owo „ponad”, które stając się bliskie, przywraca nam odwagę i ufność.

3. I tak dochodzimy do trzeciego aspektu – do dzielenia się. Miejsca, w których cierpimy, są często miejscami dzielenia się, gdzie wzajemnie się ubogacamy. Ileż razy, przy łóżku chorego uczymy się nadziei! Ileż razy, stojąc blisko tych, którzy cierpią, uczymy się wierzyć! Ileż razy, pochylając się nad potrzebującymi, odkrywamy miłość! A więc, uświadamiamy sobie, że jesteśmy „aniołami” nadziei, posłańcami Boga, jedni dla drugich, wszyscy razem: chorzy, lekarze, pielęgniarki, członkowie rodzin, przyjaciele, kapłani, zakonnicy i zakonnice; tam gdzie jesteśmy: w rodzinach, przychodniach, domach opieki, w szpitalach i w klinikach.

I ważne jest, abyśmy potrafili uchwycić piękno i znaczenie tych spotkań łaski i nauczyli się zapisywać je w duszy, aby o nich nie zapomnieć: aby zachować w sercu życzliwy uśmiech pracownika służby zdrowia, wdzięczne i ufne spojrzenie pacjenta, wyrozumiałą i troskliwą twarz lekarza lub wolontariusza, pełną oczekiwania i zatroskania twarz małżonka, dziecka, wnuka lub drogiego przyjaciela. To wszystko są światła, które warto docenić, które nawet w ciemnościach próby nie tylko dają siłę, ale uczą prawdziwego smaku życia, w miłości i w bliskości (por. Łk 10, 25-37).

Drodzy chorzy, drodzy bracia i siostry, którzy służycie pomocą cierpiącym, w tym Roku Jubileuszowym odgrywacie bardziej niż kiedykolwiek szczególną rolę. Wasze podążanie razem jest bowiem znakiem dla wszystkich, „hymnem na cześć ludzkiej godności, pieśnią nadziei” (Bulla Spes non confundit, 11), której głos wykracza daleko poza sale i łóżka miejsc opieki, w których się znajdujecie, pobudzając i zachęcając do miłości „zgodny chór całego społeczeństwa” (tamże), w harmonii niekiedy trudnej do osiągnięcia, ale właśnie dlatego najbardziej słodkiej i mocnej, zdolnej wnieść światło i serdeczność tam, gdzie ich najbardziej potrzeba.

Cały Kościół dziękuje wam za to! Ja również to czynię i modłę się za was, powierzając was Maryi, Uzdrawieniu Chorych, poprzez słowa, z którymi wielu braci i sióstr zwracało się do Niej w potrzebie:

Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogostawiona.

Błogostawię was wraz z waszymi rodzinami i bliskimi i proszę, abyście nie zapomnieli modlić się za mnie.

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 14 stycznia 2025 r.

Papież Franciszek

Ogłoszenia parafialne:

Niedziela V Zwykła

Tydzień Liturgiczny

W tygodniu liturgicznym: w poniedziałek Św. Scholastyki, we wtorek przeżywać będziemy 33. Światowy Dzień Chorego pod hasłem: **„Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5) i umacnia nas w ucisku** Jest to szczególna okazja do pogłębienia postawy wrażliwości wobec cierpiących, chorych i osamotnionych. W swoich modlitwach pamiętajmy o wszystkich chorych oraz im posługującym. W tym dniu wspominamy NMP z Lourdes, będzie możliwość przystąpienia do sakramentu chorych – W Suchej Hucie we wtorek o 17.00 w Postołowie o 18.30 a w Pawłowie w Czwartek o 18.00. W piątek święto Świętych Cyryla i Metodego, patronów Europy.

Zbiórki:

Na potrzeby zakonów kontemplacyjnych zebraliśmy **2280 zł** dziś była taca inwestycyjna kolejna 9 marca.

Sprzątanie:

Dziękujemy mieszkańcom za troskę o czystość naszych kościołów. Bardzo proszę, aby tę troskę w najbliższym czasie podjęli mieszkańcy **Glinnej Góry i Pruskiej Karczmy** w Suchej Hucie – **dopiero za tydzień**, w Pawłowie – **Rodzina Piotrowskich, P. Matynia Bożena i Rodzina Kindel.**

Prasa katolicka:

Prasa katolicka: Gość Niedzielny i Staś dla najmłodszych, do nabycia przy wyjściu z kościoła i nasz Biuletyn parafialny do zabrania. Dzieci otrzymują iskierki i lizaki.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu swoje imieniny, urodziny i jubileusze małżeńskie, składam serdeczne życzenia Bożego błogosławieństwa, opieki Matki Bożej oraz św. Józefa.

**Kalendarz
Liturgiczny**

09.02.

V Niedziela Zwykła

Iż 6, 1-2a. 3-8

1 Kor15,1-11

Łk 5, 1-11

10.02. Poniedziałek

Rdz 1, 1-19

Mk 6,53-56

11.02. Wtorek

Rdz 1, 20 – 2, 4a

Mk 7, 1-13

12.02. Środa

Rdz 2, 4b-9. 15-17

Mk 7, 14-23

13.02. Czwartek

Rdz 2, 18-25

Mk 7, 24-30

14.02. Piątek

Dz 13, 46-49

Łk 10, 1-9

15.02. Sobota

Rdz 3, 9-24

Mk 8, 1-10

INTENCJE:

Poniedziałek (10.02.)

godz. 18.00 – + Ryszard Szczęsny int. Żałobników

Wtorek (11.02.)

godz. 17.00 – + Kazimierz Bronk w 5 rocz. Śmierci

godz. 18.30 - O łaskę zdrowia dla chorych naszej Parafii

Środa (12.02.)

godz. 18.00 - + Bogumił

Czwartek (13.02.)

godz. 18.00 - Dzięczyna z okazji urodzin Kamila z prośbą o BB i opiekę MB

Piątek (14.01.)

godz. 18.00 – + Ryszard Szczęsny int. żałobników

Sobota (15.02)

godz. 08.00 - O zerwanie więzów zła w życiu Magdy i o BB, oraz wstawiennictwo MB i św. Józefa dla rodziny.

Niedziela (16.02)

godz. 7.30 - + Jadwiga, Klementyna, Franciszek

godz. 9.30 - + Barbara i Feliks Potulscy

godz. 11.00 - O BB i opiekę MB dla Urszuli Silka

godz. 13.00 - Rita, Zygmunt, Karina, Joachim, Ewa

Parafia Rzymsko-Katolicka pw. św. Józefa w Postołowie
83 - 042 Elganowo, tel. 058 682 83 43

www.parafiapostolowo.pl; mail: postolowo@diecezjagdansk.pl

Bank Spółdzielczy Starogard o/Skarszewy
Nr konta: 41834000010118 13182000 0001